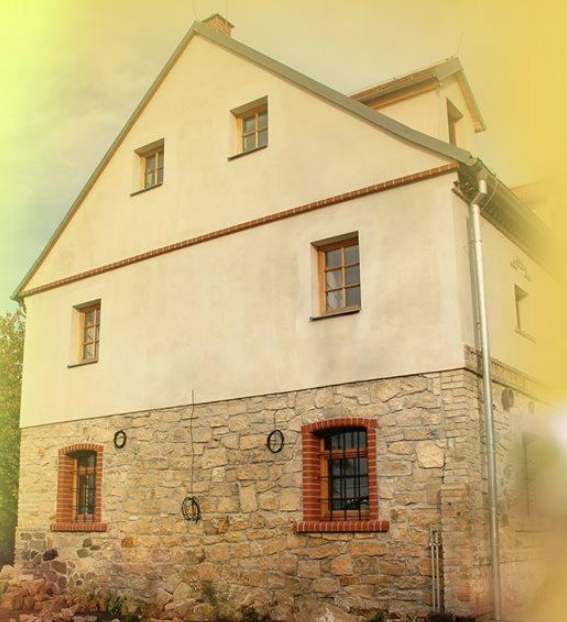

IVA
ADAMCOVÁ

PRAHA

OMSKÁ

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 17. ÚNORA 2018

Iva Adamcová – Praha Omská 17.2.2018

Vítám vás tady. Mrzí mne, že je tady zima, ale je vidět, že vás to neodradilo, a to je dobře. Chci se vás zeptat, je tu někdo, kdo mě vůbec nezná nebo neví, o čem povídám? Výborně. Prosim vás, připravte se i na to, že by vám mohlo být nevolno, to se také může stát, ale to je jenom uvědomění si něčeho, nebuďte vyděšení a neplánujte to. To je jenom poznámka. Začnu v globále, abyste pochopili, o co jde.

Potřebuji vám vysvětlit, o co tady kráčí na planetě, tady a teď, a co vlastně planeta je. Náš vesmír je jednou jedinou buňkou ve vesmírném Božím těle a všechno se děje podle jediného a stejného principu. Při velikém třesku vzniká jednotlivý vesmír, vesmírné těleso, ve kterém se odehrává duchovní vývoj. Po jeho zániku, po zborcení se odehrává stejný proces. Po velice dlouhé době (to jsou eony času), když se dostane vývojově dál, se tento systém zborčí a Vědomí přežívá, bylo povýšeno a čeká na další vesmírnou inkarnaci. To samé se děje vám jako buňce, stejně i buňkám vašeho těla. Proces, který se odehrává na jedné jediné planetě, je také buněčnou záležitostí. Při vzniku našeho malého vesmíru, (teď už se budeme zabývat jenom jím), se odehrává to, že při prvotním stavu výbuchu, kdy vzniká najednou obrovský komplex, je uprostřed v centru obrovská teplota, která má svou takzvanou „dobu na vyhladnutí“. To je první dimenze.

Mezi první a třetí dimenzí (mezi lichými dimenzemi) je krátká doba 2.dimenze, která byla delší proti tomu, co zažíváme v sudé dimenzi dnes. Sudá dimenze připravuje jiný stav, jiný vývojový skok. V první dimenzi byla taková teplota, že mohly existovat pouze jediné body, které se nemohly slučovat a nemohla ještě vzniknout hmota. Při začátku kratší druhé dimenze, která záležela na teplotě, se začaly už slučovat prvky. Sudá dimenze je vždy výrazně kratší a následuje dlouhá dimenze, třetí. V té se vytvořila naše planeta. Po vytvoření hmotné složky, která byla výtvorem chladnoucích bodů, se uvěznilo uvnitř planety celé jediné Vědomí v prostoru této koule neboli naší Matky planety. Toto období je velmi důležité, protože vy všichni jste už tady tenkrát byli, při vzniku planety ve třetí dimenzi. Ale ještě eony věků jste nemohli dělat nic jiného než být její součástí pod silným příkrovem hmoty, která vás ovládala. Mimochodem dodnes ovládá drtivou spoustu lidí.

V dnešní době jsme prošli celou třetí dimenzí a na planetě jsou přítomny všechny složky. Já vždy připodobňuji celou třetí dimenzi k devítileté škole. Když vznikla planeta, je to jako kdybyste postavili prázdnou školu a čekalo se, kdo do ní přijde. První samozřejmě přišli prvňáci. Ostatní třídy nebyly obsazené. Uplynul strašně dlouhý čas, prvňáci vyzráli a odpíchli se do druhé třídy. Škola se pomalu zaplňovala. V této době přecházíme přes takzvanou 4D dimenzi, bránu do 5D. Z pohledu vývoje planety se jedná o velice krátké období, opravdu pár desítek let. Přeletěli jsme hranici páté dimenze. Planeta samozřejmě letí, rozšiřuje se paprskovitě, vzdaluje se a není jediná. Ucelené Božství, které jste nikdy nepoznali, o kterém jste jenom slyšeli, tady bylo stále přítomno. A vždy přes určité jedince, kteří byli citlivější, byla psána kniha knih (Bible), ve které bylo zaznamenáno úplně vše, jenom jí nikdo nerozuměl. A ještě dnes jí drtivá většina lidí nerozumí.

Jde o to, že celou dobu jste nikdy neopustili planetu. Po Bohu jste toužili, hledali jste ho všude možně, prošli jste si veškerými třídami, které tady byly. A jsou tu dodnes, škola je plná. Jsou tu i neživé věci, jako horniny, kameny, které mají velmi silný podíl hmotného Vědomí, a ten je udržuje ve své třídě v nehybnosti, ale Vědomí Boha tam je. Jsou zde mikroorganismy, ať rostlinného nebo živočišného typu. To jsou další vyšší třídy. Patří sem vývojově i zvířata, ale člověk, kterému se ještě neotevřelo třetí oko, patří také ke zvířeti, protože u něj převládá útok hmotného těla.

Hmotou jste nikdy nebyli. Jenom jste se nalodili jako Vědomí na planetu, která má svůj program dějů, a ten nemůžete a nikdy jste nemohli ovládat. Protože vaše tělo, které jste si oblékli, útočilo na zdánlivě druhá těla, připadali jste si oddělení. Každý člověk považuje druhá lidská těla za něco cizího. Sám sebe pokládá za své tělo a jméno, což je obrovský omyl. Ani vaše tělo vám nepatří, jste totiž Vědomí, které v tomto těle bydlí. Zároveň jste druhé Vědomí všech lidských těl, a ne jenom jich i zvířat, rostlin, všeho, co tu existuje. Vědomí všeho a všech je celé vaše. Do stavu otevření třetího oka přejdete teprve tehdy, kdy si nažijete v té devítiletce úplně všechny třídy a pochopíte po průchodu všech svých inkarnací, že jste uceleným Vědomím. Zmizí odpor a útok na cokoli, což reprezentuje čin hmotného člověka vedle vás nebo čin vašeho těla, anebo odpor k situacím, protože i situace je Bůh.

Děje na planetě jsou stanovené. Např. kdo vyhraje volby, jak se bude odvíjet váš osud, všechno je dané. Váš osud jste si na sebe oblékli a jste vedeni jako pejsek na provázku, protože i myšlenky, které považujete za své, jsou nahrány v DNA vašeho těla. Musíte konat činy, které jsou stanoveny, protože jako Božství jste si je potřebovali prožít. Někde v minulosti jste je odmítli. Vidíte, jaký je princip Ježíše Krista a jak je to moudré.

Mnoho lidí dnes za mnou chodí a říká mi: „Jakou mám sedmičku? Jakou mám osmičku? Jakou mám devítku?“ A já s úsměvem a v legraci tyto lidi posílám do háje. To je důležitá informace, já jsem převaděč přes hmotnou linii, to znamená přes třetí oko. Těsně před otevřením třetího oka, než opustíte třídu černé a bílé magie, se navyšuje na krátký čas (na pár životů) váš egoismus, aby byl silnější, výraznější. Abyste v černé magii pochopili, že nesmíte útočit na nikoho, protože ten, kdo útočí na druhého lidského tvora, útočí sám na sebe a neví to.

Byli jste vždy stejným jediným Duchem, který se rozdrobil do různých komůrek. Hmotné Vědomí je velmi dobrý učitel. Vede vás k dobrým věcem, nabádá vás a provádí vás úžasnými zkouškami, které jsou samozřejmě potřebné. Černému mágovi se zvedne touha po moci a vyprošuje si dary. Černá magie si prosí různé dary. Např. chce znát myšlenky druhých lidí, aby je mohl ovládat. Nebo různými jinými prostředky člověk posílí sílu Satana neboli hmoty svého těla. Následně trpí jako zvíře a musí činit věci, které už nechce, ale musí je dělat, protože když odmítne příkaz Démona, kterému se upsal, vytváří mu obrovské bolesti v páteřním kanálu. Jestliže se z této třídy máte po pár inkarnacích odloučit, už nechcete zlo a nechcete nikoho ovládat. Už jste dostali tak na prdel, že už o to nemáte zájem.

A chcete činit dobro. Tehdy dostáváte automaticky od hmotné složky vašeho těla dar. Dejme tomu, dar veliké citlivosti a zdání, že jste vyvolení, abyste zachránili svět. Je to

opět obrovská iluze. Ano, dějí se pomyslné zázraky, ale uvědomte si, že Satan (hmotné Vědomí) ovládá sto procentně celou planetu. To znamená, každé jednotlivé tělo jednotlivého člověka i ostatních hmotných složek ví o všem. O všech vašich úmyslech. Protože planeta je jediná bytost a vy jste její malé buňky, které se sem inkarnovaly od začátku stvoření planety, abyste jednou pochopili, že nejste hmotou a nikdy jste nebyli hříšní. Všechno, co jste udělali druhým lidem, i když jste v minulosti i vraždili a dělali spoustu různých věcí, jste dělali proto (a dělala to vaše hmota), že jste si to jako Duch objednali.

Duch se tedy roztránil do spousty malinkých Duchů neboli Dušiček-Duší. Duše je iluzí. To pochopíte jednou, až se vám otevře třetí oko a sjednotíte se s Vědomím celé planety. Duše je přifařená k hmotě a načítá zkušenosti. Jakmile načtete sto procent zkušeností a zastaví se vám veškeré odpory od první až do páté čakry, není tam jeden jediný odpor ani v levé straně vašeho těla do hmoty ani v pravé straně do situací, automaticky se otevře třetí oko. Pak už nikdy nebudete útočit na nikoho, že je špatný a koná špatné věci. Víte, že i černí mágové musí útočit, aby pochopili ve svém stavu, že je jednou dožene vše, co udělali druhým lidem.

U bílých mágů zase není prozkoušena pýcha, proto dostávají dary, které se snaží používat. Považují nemoc za špatnou. Pozor, nemoc je platba. Jestliže vám někdo sebere nemoc, sahá vám do karmy a nic jste se nenaučili. Kdysi jste udělali blok (vaše tělo udělalo blok), odmítli jste nějaký děj a zapsala se platba. Za každý blok musíte zaplatit. Proto zde na planetě vždycky bylo a je spousta nemocí. Všechny nemoci vznikají, když jste přijali od svého hmotného těla blok. Satánek vás nabádá, abyste nesnášeli souseda, hádali se s maminkou, ukradli něco, byli vypočítaví. To on vám všechno našeptává, a když jste slabí, necháte se snadno obalamutit, protože ještě nejste silní Duchem. Ale jakmile budete mít sto procent zkušeností, už se nenecháte nikdy nalákat na sliby ani na zdánlivé krásné věci, lákavé vize a představy, co byste všechno mohli mít. Všechno si děláte sami sobě. Nikdo jiný vám nikdy nic neudělal. Vše vychází z vás. To je stav Jednoty. Když k bílému mágovi-léčiteli, který sahá do karmy a odebírá nemoci, přijde někdo, kdo nechce svou platbu, přestože ji kdysi zapsal, vytváří odpor. Nemocný nechce svou nemoc, je to jeho odpor.

Vy se ale můžete vykoupit z vašich bloků vždycky jenom bolestí. Neexistuje, aby vám někdo odebral nemoc. Vytvořili jste si ji třeba před pěti lety, když jste přijali veliký odpor k něčemu ve vašem osudu. Jedinou možností je za nějaký čas zaplatit, nechat děj (nemoc) proběhnout. To je v osudu nastaveno a celý proces vyhovuje vývoji všech lidí okolo. Jenže vám se to nelíbí. Komu by se také líbila nemoc nebo nějaká bolest? Ale vy jste si ji zasloužili. I když jste to tenkrát nevěděli a neuměli jednat jinak než v odporu. Proto jsem vysvětlovala na základních přednáškách, jaký je princip. Léčitel, který sahá do karmy, využívá daru, který dostane od pána hmoty neboli Satana, a považuje ho za dar od Boha. Odporem léčitele je, že nemoc je špatná. Bůh je vše, obsahuje i hmotu. Potřebujete přes třetí dimenzi projít dlouhé eony věků právě proto, abyste se potom na tu hmotu postavili svobodní. Pak už ve vás nic nebude křičet a bědovat. Nikdy jste totiž netrpěli. Žádné stresy nejsou vaše.

Bílý mág podléhá iluzi, že pomáhá, ale on škodí. Škodí sám sobě. Chce spasit svět, a přitom každý z vás jako jednotka se musí dostat přes hladinu hmoty sám. Žádná jiná varianta neexistuje. Nikdo vás tam nemůže dostrkat. Nevěřte černým ani bílým mágům, že to jde, oni se ještě bojí karmy a neví, že karmu jste nikdy neměli. Karma-odpor patří hmotě, a tou nejste. Vždycky jste byli jenom původním Duchem, který existoval. Vezměte si, jak spolupracuje hmotné Vědomí. Např. dostanu dar léčitelství a zapůsobím na kamaráda, chci mu pomoci a jeho tělo lehne. A všichni udělají: „Wau, to je borec!“ a všichni jsou v prdeli. Existuje jeden jediný Satan, tedy ten, kdo mi dal dar. Já odmítám nemoc, kterou druhý člověk má, ale je to jeho platba, moje pomoc je pouze zdánlivá. Je to iluze pomoci, prosím vás. Iluze! Vzpomeňte si na Krista, do stavu Boha se dostanete jenom pokorou, ničím jiným.

Když zasáhnu jako pyšný léčitel s darem svému žákovi do karmy, nebudu vědět, jak se dostanu na druhou stranu, jinak bych proti nemoci nebojovala. Je to jako v první třídě, když budete mít žáčka, který neumí matematiku, a dostane z písemky čtyřku. Bílý mág vezme gumu a vygumuje ji. Jenže dítě se musí látku naučit a nenaučilo. Čas se posunuje, planeta letí dál. Za týden už proberou další učivo. Přejde další písemka a on to zase nebude umět a dostane další špatnou známku. Dítěti nepomůže, že mu budete špatné známky gumovat gumou. Ne, on bude pořád propadat. Já jsem učitel, nemám odpory těla a vím, že smím žáčka jenom doučovat. Sednu si s ním a vysvětlím mu, jaký je princip. Jak se dostane přes hladinu hmoty. Až mu to vysvětlím, už pokračuje jeho práce. Má v DNA nastaveno, jak opraví příští písemku, kolik toho pochopí. Mně už je úplně lhostejné, jestli na trojku, na dvojku nebo na jedničku.

Člověk 3D je uvězněný pod hmotnou hladinou, jeho tělo dělá odpory. Odpory nejsou vaše. Nejsou vaše ani děje, které se odehrávají. Vy jste se pouze nalodili na loď, která odpory dělá. Proto jste nikdy nemohli trpět. Člověk 5D, tedy Iva, je čisté Božství, protože její tělo zemřelo. Tělo nemá odpor k ničemu. Prošlo si velikými zkouškami. Hmotná rovina (hmotné Vědomí) vám hraje nastavený děj a člověk 3D se pozná podle toho, že má pocit, že má vůli člověka a chce konat. Ale vy jste vždycky měli vůli jenom jako Bůh. Jako Bůh jste měli vůli, že budete dlouhé eony časů pod hmotou poslouchat hmotné Vědomí, abyste se naučili všechno a prošli si všemi zkušenostmi. Proto všechno bylo dobře tak, jak se dělo, abyste jednou pochopili. Cokoliv budete odmítat, vás uvězní a znovu se bude vše opakovat, protože děj vašeho osudu už je tak nastavený. Je dané, co pochopíte a co nepochopíte. Další pastička je, když si budete plácát na rameno: „Já jsem dobrý, teď jsem pochopil.“ A už jste zase hmotou.

Vy jste Vědomí a ve své prapůvodní skutečnosti víte úplně všechno. Proto odkazují lidi, kteří se ptají na své vyšší čakry, do háje. Řeknu to slušně □. Těsně pod třetím okem, kdy ještě lidé podléhají bílé a černé magii, jim projektuje Satan (hmotné Vědomí) přes jejich tělo pocity jiných entit, galaktických sezení atd. To všechno dělá vaše tělo. Ukazuje vám, jaké máte vysoké čakry otevřené, jak jste důležití. Je to past. Nikdo neopustí vývojově planetu, dokud nepřejde sám bez jediného odporu na prvních pěti čakrách přes šestou čakru. Ta se otevírá jedinečně tímto způsobem. Kdo kouká bez otevřeného třetího oka a myslí si, že má otevřené třetí oko, protože tělo mu většinou po nocích (někdy i ve dne) projektuje stavy, kdy on ví, co se bude dít. Ano. To je normální

vývoj každého lidského těla. Jenže ti lidé toho chtějí ještě využívat. „Hele, já vím, oni neví...“

Všechny vývojové skupiny na planetě jsou vždycky dobré. Ano, všichni, kteří tady jsou, jsou dobří. To znamená, jsou tu učitelé pro každou jednotlivou třídu. Nikdo z nich není špatný, protože vy nemůžete přeskočit žádnou třídu. Proto žádný učitel přes černou magii a žádný učitel přes bílou magii není špatný. Vy se jenom vyvíjíte. Dříve tady samozřejmě nebyla složka pokory otevřená. V současnosti prožíváme druhý příchod Krista, což je hromadné převedení většího množství lidí do stavu Boha. Je k tomu zapotřebí jedno jediné. Prožít si sto procent zkušeností, které jste potřebovali, aby vaše tělo nebouřilo už proti ničemu. Budete mít velké námitky. Bude se vám snažit podstrkávat třeba: „Vy souhlasíte s teroristickými útoky?“ A podobné nesmysly. Prosím vás, vy jako Vědomí a Duše se narodíte pokaždé tam, kde je zapotřebí, abyste žili. V místech, kde se odehrávají v nastaveném ději naší planety náročné děje, žijí lidé, kteří si je potřebují prožít. A je to nutné, třeba i skutečně s bodem B. To znamená s odložením svého hmotného těla.

Vy jste nesmrtelní. Jste nekoneční, nikdy nemůžete zemřít. Odkládáte pouze smrtelnou (pro vás v iluzi) složku hmoty, která je pouze učitelem... a dobrým učitelem. Já, když dnes na vás koukám, vidím sama sebe. Nikomu z vás bych ani myšlenkou neublížila a ti, kteří by zaútočili na mne, by útočili sami na sebe, protože já tu nejsem, což samozřejmě nevnímáte. Oči jsou klam. Oči jsou iluze hmotného člověka. Běžně na ulici nepoznáte člověka, který už má zastavené odpory těla. Ale dá se to poznat, když pokorný člověk přijde mezi skupinu lidí, která ještě různým způsobem disponuje svými dary. Ti lidé jsou vedle probuzeného člověka bezradní, protože na něj jejich dary nefungují. Neumí ho přechít, nezapadá do struktury, kterou umí. Jsou bezradní a zoufalí. Najednou začnou váhat a pochybovat. To je také cesta. Zjistí, že je to nějak jinak.

Pamatuji si na hezký příběh, který jsem zažila u nás na statku. Jedna mladá krásná žena před lety ještě dělala všechny možné kurzy bílých mágů, různé Reiki. Pozor, zasvěcování do Reiki je občas i černá magie, hlavně pro ty, kdo zasvěcují. A je tu skutečně málo lidí, kteří tyto věci dokonale umí. Většinou zasvěcují za účelem získávání peněz. To je posílá na hranu černé magie. Pokud by to bylo s čistým úmyslem (ano, i tak se to dělí), už je to pouze bílá magie, ale i ta je pro vás v dnešní době velmi nebezpečná. Je to výraz odporu k tomu, co se děje druhým lidským tělům, a zasahováním do jejich plateb. Jde pouze jedno jediné. A to pouze v krátkém období pár desítek let, nyní ve 4D stavu planety. Já jako učitel pronesu prohlášení, když dotyčný člověk pochopil, co říkám, a může z jeho platby něco odpadnout. Kdyby nepochopil a neslyšel (neznal mě), neodpadne z jeho platby (ne z bloku, z platby), která je zrovna v ten moment připravená a byla zapsaná někdy v minulosti, nic. Všechny platby vám chodí z minulosti.

Je velkým omylem a často mi lidé říkají: „Co dělám špatně, když mě toto bolí?“ Ne, teď ne. Platíte, až když si naberete v samoobsluze do košíku. Když pochopíte, platíte. Což je samozřejmě dobře, je to správný systém. A máte být rádi, že jste zaplatili. Nemáte se škubat, že musíte platit. Svedla vás hmota, když vám přikázala blok, a vy jste si jej

převzali. A teprve po čase v konání vašeho těla, když pochopíte (a je to proces velice dobrý), můžete zaplatit. Pak jste svobodní. Zaplatí se vám totálně všechno, když se zastaví všechny vaše blokace, které jsou nastavené ve vývoji vaší hmotné složky a současně přítomného Ducha. A tehdy na kohokoliv se podíváte, vše je vaše Vědomí. Nejste ani myšlenkou schopni na nikoho zaútočit. Ale smíte být velmi přísní. Iva je také velmi přísná. Vy mě znáte. Je to proto, že se musíte pokusit, samozřejmě bez útoků hmotného těla, nastavit hranice druhému člověku, který by dělal hovadiny, protože je velmi slabý. Já už negativní emoce nemám, neznám, ale vím, že druhý člověk, jeho hmota je velmi slabá na skutečnost jeho Bytí neboli Vědomí, proto mu smím nastavit hranici nebo s ním nějakým způsobem zatřást. A je to mé vlastní Vědomí. Záleží jenom na něm, jak zareaguje. Já vím, že střílí sám na sebe, ne na mě.

Bílí mágové se bojí být přísní, protože chtějí jít do Nebe. Proto ustupují, a tím umožňují zlu, aby narůstalo. Vy se ale musíte setkat přesně uprostřed. V dualitním světě vidíte dobro a zlo, pro vás je to dobře, protože svět je poznatelný. Ale ani jedno ani druhé neexistuje. Je pouze dobré, že se všechno děje tak, jak se děje, bez dualitního pohledu. Vždy se musíte jenom poučit. Jestliže vidím někoho dokonalého, kdo se chová krásně, pokusím se také tak chovat. Když vidím někoho, kdo je obrovsky negativní, také se poučím z jeho stavu. Nebudu se chovat jako on a jsem vděčná, že mi to divadlo zahrál. Jestliže jednoho vyzdvihnu a druhého pohaním, jsem v pytli. Kdybyste zkritizovali z vašeho pohledu negativního člověka, budete stále v pozici duality dobro-zlo a budete pořád procházet dějem, kde neustále bude někdo špatný. A ještě si zaplatíte platbu na páté čakře, kde jsou docela dramatické platby.

Máte nějaké otázky?

Já bych měla dotaz. Když se člověk zbaví nějakým způsobem strachů, může to být potom tak, že nás ten strach už v budoucnu nemusí ovlivňovat?

Já to vysvětlím, ano? Viděla jste základní přednášky? Viděla. Každá čakra má přiřazené negativní emoce neboli útoky hmotného těla, které nejsou vaše. Ani strach není váš. To je důležité vědět. Strach je na jedničce (1.čakra). Když podléháte strachu, utíkáte, běžíte se svým tělem někam pryč, chcete odejít. Samozřejmě neradi chodíte do oblastí, kde byste se báli. Není to optimismus. Není to souhlas. Přitom jste si celý osud nabrali. Je to přesně jak v Harry Potterovi, jak stál proti té skříni a uvnitř byl bubák. A když se dítě, které přišlo na řadu z té fronty, něčeho bálo, bubák se přetvořil v to, čeho se dítě bojí. Tak to skutečně funguje. Teprve, až se přestanete bát a jdete tomu naproti, vše zmizí. To si musíte osahat, je to důležitá duchovní pravda. Strach není váš.

Na dvojce jsou jiné podmínky. Tam jsou vztahovky, neodpuštění. Na trojce je nerespektování. Na čtyřce je lítost. Na pětce je kritika, posuzování. Všim si musíte projít. Sice mluvíme o strachu, ale chci vám říct, že každá čakra má stejná pravidla, akorát jiné útočné zbraně. Když si převezmu strach, posílím hmotu těla a Satan toho využívá. Strach vám pořád podstrkuje. Není čeho se bát. Vy jste veškeré Vědomí planety. Není, kdo by vám ublížil.

V hladině černé a bílé magie je vaše tělo obrovsky senzitivní. Senzitivita v této fázi podbízí lidem pýchu. „Já vidím, já slyším, já cítím.“ Jenže planeta vás drží pod hladinou hmoty. A hmotné tělo (to znamená Matka planeta), vám projektuje bubáky, strašidla, vize démonů atd. Je to proto, že ona ví. Hmotná složka je velmi moudrá a ví, čeho se bojíte. Nastává noční strašení. Jestliže se budete bát, když přijde v noci nějaký přízrak, tělo toho využívá a automaticky projektuje, a velmi dobře vám projektuje, tyto stavy, které jsou pak velmi časté. Teprve až vám bude úplně jedno, že vedle vás přízrak stojí, vše zmizí. I bušení srdce vám projektuje tělo, že se bojíte. Vnucuje vám oddělenost. Až jednou zažijete, že mu řeknete: „Tak jo, dělej si, co chceš.“ Jakmile to uděláte, okamžitě zmizí. Přijde obrovská blaženost. Protože se vrátíte do těla, zpátky se nalejete svým Božstvím do těla, které vás do té doby vyhazovalo, zužovalo čakerní systém, abyste tam nemohli vlézt. Proto nejste ve svém těle a bolí vás nebo máte nemoci.

Jakmile si uvědomíte, že jste úplně všechno, a není, koho se bát, dary odložíte a přestanete být pyšní na své citlivosti, nastane stav, kdy překonáte hmotnou složku. A zastaví se tyto projekce. Proto mágové nevydrží na místě, kde hmota má paměť, kde třeba bylo popraveno několik lidí. Oni mají divné pocity, s nimi to smýká nalevo, napravo. Bojí se tam být. Mají v sobě zúžení kanálu, přichází strachy. Mně se bude líbit úplně všude, i na popravišti. Mě neovládá hmotná složka. Jsem už osvobozená. Jsem všechno.

Povím vám krásný příběh. Kdysi dávno mi jeden mladý muž řekl, že ho tak strašně rozčilují, že mě přijde zastřelit. Měl silné Ego, dodnes ho ještě má, ale už hodně pochopil. Potom jsme si spolu povídali po Skype. A dokonce to prohlásil i na FB skupině, kde byly prozkoušené holčiny, které skupinu správcovaly. Dvě mi paralelně psaly: „Ježíši, co se tady dělo?“ Já říkám: „Prosím tě, uklidni se. To vůbec nic není. On neví, že celý osud je hotový. Jestliže se mu to má povést, je to moje vůle Boha, protože jsem si tuto pozici vybrala. Jestli ne, i kdyby se posral, nepustí ho to ke mně. Všechno se děje správně.“ Obě dvě udělaly: „Áááá. Nám se ulevilo. My jsme to tušily, ale přesto jsme ti to musely říct.“ Takže i ony byly prozkoušené. A on mi zase za čtrnáct dnů napsal: „Představ si, co se mi stalo. Pustil jsem si Boskovice a tam jsi řekla, že kdyby teď někdo vstal, vytáhl pistoli... že ti to je jedno. A mě to nějak pustilo.“

I tento děj je nastavený. Nemáte se čeho bát. Není čeho byste se báli. Měli byste se „obávat“ jenom reakcí svého těla, kterým jste nikdy nebyli. Tělo vás vězní. A vy jste učeni proto, abyste byli silní a ovládali své tělo. To je jediné, co se po vás chce. Když si převezmete strach, posílíte hmotné tělo a zase to na vás bude zkoušet. Stejně je to s depresiemi. Deprese vám nikdy nepatřily. Nedávno byla na statku úžasná paní a říkala: „Já jsem měla před léty deprese.“ A dolezla k řešení úplně nádherným způsobem, protože obyčejný člověk je ten nejsilnější, který tady existuje. Po letech v depresích si jednou řekla: „No, do hajzlu, jsou moje, tak jsou moje, no, tak je mám.“ V tu ránu přestaly.

Vy potřebujete se vším souhlasit. Ego vám brblá všechny možné odpory, čeho byste se měli bát. Co byste nechtěli, aby se dělo nebo co byste zase chtěli a není to. To není vaše. Tím vším vás uzavírá. Hází do pasti. Ale když souhlasíte se všemi strašidly, které na vás projektuje, rozplynou se. Dá se souhlasit: „Pokud je to můj osud a má se to stát, sám

jsem to chtěl. Potřeboval jsem si prožít, co je pro mě připravené, já souhlasím.“ A přijde osvobození.

Kolik z toho máme svobodnou vůli třeba při rozhodování?

Já vás nechci děsit, ale nemáte žádnou vůli. Vůbec žádnou, všechno jste si zvolili jako Bůh. Všechna vaše rozhodnutí máte už v těle naplánovaná. Vy si jenom myslíte, že máte svobodnou vůli. Proto je takové směšné (z pohledu sjednoceného člověka) úsilí třeba černého mága, který si myslí, že má neomezenou vůli. Tak to není. On má pouze vyprojektovány nápady, které jsou nahané v myšlenkách. Také má nastavené všechny děje a rozhodnutí právě k tomu, aby se posunul ve svém životě. A už to vědí i vědci, šišinka v mozku reaguje tisícinu vteřiny před tím, než vy se jakoby svobodně rozhodnete. I rozhodnutí je nastavené ve vašem těle. A pozor, i kdyby se staly jakékoliv průsery, je to dobře, protože jste chtěli zkušenost, která za tím je. Zkušenost je dobrá. Pokud ji považujete za špatnou, je ve vašem osudu napsáno, že se musí někde opakovat, abyste konečně pochopili, že jste nabrali zkušenost, a ta je dobrá.

Chtěl jsem se zeptat, že když jste říkala, že se bílí mágové bojí být špatní, aby se dostali do Nebe... co je to vlastně pro ně to Nebe... ta inkarnace do dalšího života?

Víte co, Tomáši, Nebe je vaše původní realita. To je blaženost bez hmotného příkrovu, který nekřičí a neodporuje. Odporuje to, co si na sobě nosíte, brblání Ega, které křičí, že něco nechce nebo naopak chce. Nejste spokojení, a to je hrozně únavné. V této fázi jsou bílí mágové vedeni mezi dobrem a zlem. Chtějí být dobří a zlo odsuzují, tím ho sami vytváří. Pokud posuzují: „Já jsem dobrý a druhý je zlý!“, útočím. Proto oni vlastně vytvářejí zlo, aniž by si to uvědomovali. Všechno vypadá jako dětská houpačka, taková kláda, jak se překlápí. Ze začátku, když máte silný egoismus, (v běhu vašich životů máte do určité míry egoismus až do úplného otevření třetího oka), se kláda překlápí. Směrem nahoru jsou radosti, když souhlasíte, a směrem dolů jsou propady, průsery. Vyvíjíte se a napřed má kláda dlouhá ramena. Prožíváte veliké průsery a veliké radosti. Postupně se přibližujete do středu, v prostředku je rovnováha, žádné dobro-zlo, tam je bod nula. Rovná hladina bez myšlenek, ke které se vyvíjíte, jak se rameno klády zkracuje. Každou inkarnací se zkracuje a už jsou menší radosti, menší starosti, až se dostanete doprostřed, kde je hladina rovná. Ještě existuje bod, kdy si vás může Satánek (hmota) podat, protože vám začne podsouvat: „To bylo super, když jsem měl radosti. Ty mi chybí. Ty sračky ne. Jdu asi špatně.“ Ego hází pochybnosti, tomu musíte také odolat.

Nastoupí rovná hladina, a to je už trvalý klid a mír. Bílí mágové ještě považují dobro za to hlavní, co tady musí vytvářet, ale neví, že posilují zlo svým útokem proti němu. Vlastně ho tvoří. Nejsou to schopni ve svém vývojovém stádiu vidět.

Chtěla bych se zeptat, jak je to s přísností. Mám dvě děti a potřebuji je dobře vychovat. Vím rozumem, že bych měla nastavit nějaká pravidla, vím přesně, kde bych to měla udělat, ale pak mi to přijde líto. Co s tím?

Lítost je blokace na čtyřce (4. čakra). Uvědomte si, že jste tím zkoušena. Jakákoliv negativní emoce je váš útok na to, co se děje, proto se musí věci opakovat. Vy jste matka, která musí svoje děti vychovat, a musí je vychovat skutečně tak, aby jednou byli schopni žít bez vás a nemusela jste se o ně obávat. Satánek ví, co neumíte. Ovládá veškerá lidská těla a ví, že máte slabinu v srdeční čakře v lítosti. Někdo by měl jiné výčitky, co jim dělá. Všechno je posílí a zároveň se navzájem vyučujete. Musím si uvědomit následky, když své děti rozmazlím. Zrovna se rozhodnete, že dneska neustoupíte. Ale on (Ego-Satan) bude brblat, pošle někoho druhého, třeba vaše dítě: „Mami, já už to příště neudělám, odpusť mi to.“

Prožila jsem hodně příběhů, ale jeden z nejvýraznějších jsem zažila kdysi dávno s mou starší dcerou, která byla tenkrát strašně zamilovaná. S klukem měla už nějaké neshody, bylo jí patnáct, šestnáct a potřebovala si to s ním vyříkat. My jsme se předtím na něčem domluvily. Je lepší udělat si pravidla, kdy třeba řeknete: „Dobře, smíš na diskotéku, když budeš mít známky do trojky. Jak bude čtyřka, nepůjdeš.“ To bylo pravidlo, které jsme si nastavily. Lepší jsou pravidla dopředu, aby děti věděly, že od nich svět něco očekává. To znamená, že vy jako matka jim to můžete eventuálně odpustit, ale svět jim jednou neodpustí nic. I on má svá pravidla a jako rodiče připravuje další hmotu, vaši DNA na pokračování toho, co se má odehrávat.

S dcerou jsme měly domluveno, pokud bude mít čtyřku, na diskotéku nepůjde. Najednou čtyřka a ona nenápadně přišla a říká: „Můžu dneska na diskotéku?“ Já říkám: „Jak to, že se mě jdeš zeptat, když jsme se domluvily. Měla jsi čtyřku, nejdeš. To už máš vědět odpověď.“ Potřebovala si se svým klukem něco vysvětlit a chtěla ven. Za chvíli přišel Satánek přes mou dceru a říká: „Mami, do kina můžu?“ Já jsem věděla, že na tu diskotéku půjde. Říkám: „Dobře, ale půjdeš opravdu do kina.“- „No jasně.“ Říkám: „Budeš v půl desáté doma.“- „Jo, to kino už skončí.“ V půl desáté fakt přišla domů, ale já jsem věděla, kde byla. Abych ji neobvinila falešně, ještě v plášti (to jsem dělala v laborce) jsem skočila do auta a jela se přesvědčit, kde je. U nás na stadionu byla diskotéka s oknem jako výkladní skříň a dovnitř bylo vidět. Jasně, že tam trsala. Mně stačilo, že jsem projela autem okolo. Přijela jsem domů. Byla jsem v obýváku, udělala jsem si čaj, zuby v laborce se vařily. Otevřely se dveře a Lucinka: „Ahoj, jsem tady.“ Já říkám: „Čau, jaké bylo kino?“ A ona: „Krásné.“ A já říkám: „Luci pojď sem. Prosím, teď mi řekni pravdu. Byla jsi na diskotéce nebo v kině?“- „Byla jsem v kině... To víš, že jsem byla v kině.“ Oči jí jezdily, jak se styděla, zároveň reaguje Božství i Ego.

Já říkám: „Luci, máš poslední šanci říct pravdu. Když mi teď řekneš pravdu, nebude průšvih. Kde jsi byla?“- „No, byla jsem v kině.“ Já říkám: „Tak kočička. Já jsem sice tušila, že do kina nejdeš, že půjdeš na diskotéku, ale přesto jsem si chtěla být stoprocentně jistá, tak jsem se zkrátka jela podívat a byla jsi tam. Takže ne týden, ale měsíc nepůjdeš nikam.“- „Promiň.“ Celý měsíc si netroufla protestovat. Ale fakt musíte být důslední a celý měsíc s ní musíte vydržet. Žádné: „Už je to dobré, už je to čtrnáct dnů.“ Ne, měsíc! Mladý člověk musí vědět, zač je toho loket, a svět mu nic neodpustí. Zapomeňte na lítosti. Litovali byste později, až by přišel opravný děj, oni by něco udělali světu a svět by drsně zakročil.

A co když si „klacek“ troufá?

Když si klacek troufá, tak si troufá. S kluky je to možná horší. Může to být i holka, pak se musíte smířit s tím, že dostanou od života na prdel. A nesmí vám to být prostě líto. Mluvím obecně o člověku. Víte, děti potřebujete pustit do různých věcí, mají to v osudu nastavené. Kdybyste jim chtěli bránit, budou útočit proti vám.

Já vám vysvětlím děj Jednoty na příběhu s jednou mou dcerou. Dřív byla taková svobodomyšlná. Dneska je to úplně jiný člověk. Je úžasná. Báječná máma, pečlivá, pracovitá. Ale prošla si opravdu neuvěřitelnými věcmi, protože byla blíženec. Kdysi dávno chodila s chlapcem, bylo jí kolem čtrnácti, patnácti let. On byl černý mág, ona v té době byla špičkový bílý mág a snažila se ho zachránit od blbostí, které dělal. Já jsem v té době přicházela do pokory, byli jsme všichni tři účastníci postupujícího děje ve všech třídách. Dělo se to, že on jí opravdu strašně ubližoval. A přicházel čas, kdy já jsem jenom vysvětlovala. Pozor, neměla jsem jedinou myšlenku, že on je špatný. Když bych ji měla, děj by pokračoval, protože je koho učit. Je co učit.

Ano, on byl pro ni dobrý, potřebovala to pochopit sama. Jeho útoky se stupňovaly a blížil se čas, aby se rozešli, děj je nastavený. Mně to bylo skutečně naprosto lhostejné. To je právě hra hmoty, že tělo vašeho dítěte je vaše dítě, které vlastníte. Vy nevlastníte ani své vlastní tělo, natož tělo dítěte. Věděla jsem, že ji do té zkoušky musím pustit už jenom proto, že to potřebuje pochopit a dokázat. Kdybych zasáhla, dcera bude útočit proti mně a bude se jí vše opakovat v dalším partnerském vztahu. A to jsem nesměla dopustit. Vy svoje dítě do toho musíte pustit. Ona už to pak tušila. Vždycky říkala: „Mami, proč mi nenařežeš, když jdu za ním.“ Já říkám: „Ty se musíš rozhodnout, že už tam nepůjdeš.“

Skutečně jí jednou tak strašně nařezal, až ležela v nemocnici a byla úplně fialová. Totálně, obličej jako když máte štěnici. Já jsem necítila vůči tomu chlapci vůbec nic a ona se konečně rozhodla, že už to nemá smysl. Ale těsně před tím skutečně probíhaly děje, kdy se všechno připravovalo. Ano, bylo to nastavené. Ona věděla, že v tu chvíli bych už šla a podala na něj trestní oznámení, i když jsem proti němu nic neměla. Věděla jsem, že to je děj, kterým se musí projít. Ale byla úžasná, řekla mi, že spadla z koně. Tušila jsem, ale neměla jsem šanci jít na policii zažalovat toho chlapce. Za pár měsíců jednou ráno ležela v posteli a kašlala, vypadalo to na chřipku, tak jsem jí nesla čaj, a když jsem si sedla k ní na postel, dala jsem najevo, že vím, co jí Aleš udělal. Vytřeštila oči a říká: „Ty jsi to věděla?“ Já říkám: „Jo, ale nemohla jsem nic dělat... a já ti za to vlastně děkuji. A jsem na tebe pyšná, protože jsi mu dovedla odpustit.“ Tím se děj ukončil.

Víte, když na vás někdo přijde zaútočit, vybíjí vám minulou karmu odporů. On vám pomáhá. Jestliže vy proto zase zaútočíte na něj, zapíšete si karmu novou, protože jste se stali zase hmotnou složkou. Rozumíte už principu? Kdybych já útočila proti němu myšlenkou a bránila jí v tom, aby tam nešla, ona by zase útočila proti mně, protože by tam musela jít. Všichni bychom měli karmu a všichni bychom do nekonečna útočili. A možná by měla hodně partnerů, nikdy by se děj neukončil. Jde o to, ať se děje cokoliv, co je nahrané ve vašem osudu, že hledáte sami sebe, kdo jste. A toho se dočkáte a

dožijete teprve tehdy, kdy zastavíte útoky svého těla. A pozor, to nejde udělat vůlí člověka. Na to si musíte počkat. To se stane úplně samo.

Jak to chodí v rodině, když je tam jeden rodič, jedna autorita? Je snazší udržet důslednost, když tam není, kdo by měl další nápady. Ale když jsou dva rodiče, a ještě je tam další sourozenec, a teď jeden ví, že nemá jít třeba k počítači, že něco provedl, a ten druhý přijde, že by si strašně rád zahrál nějakou hru, kterou musí hrát všichni společně. A ten tatínek se k tomu hned přidá, tak je výchova v pytli. Včera se to vyřešilo tak, že jsem řekla: „Když ukážeš, že máš napsané úkoly, tak můžete hrát.“

Pozor, buďte důslední. Ego vaší nedůslednosti využívá a roste. Já si myslím, že je důležité (ne před dětmi, ale v tichosti vás dvou jako rodičů), domluvit se na nějaké strategii. Když nejste důslední, děti to poškodí. Za prvé budou chodit za tím slabším, kdo jim povolí, a to už je roztržení rodiny. Vy máte jako rodiče držet společně. Jestliže člověk ustupuje, povolujete Egu, a to Ego si skutečně myslí, že si může vše dovolit. Všimli jste si třeba, když budete mít děti, a také samozřejmě máte rodiče a tchýni s tchánem, že každé dítě se chová u vás v rodině jinak než u těch jednotlivých rodičů, protože si každý vypěstuje své hranice. U jedněch babiček a dědečků nezlobí, u druhých si Ego zvyklo, že tam si to může dovolit. A u vás se chovají také jinak. Takhle to pracuje.

Pozor, vy si nesmíte o svém muži myslet, že je špatný. Ani žádnou jinou negaci. Jenom půjdete a mechanicky tělem si domluvíte strategii, jak na děti, protože je pravda, že napřed by si měly udělat své povinnosti, a potom by měly mít zábavu. Dnešní děti utíkají do virtuality, bacha na to! A je to čím dál hlubší a nebezpečnější. Pro hodně rodičů to znamená: „Teď mám od něj pokoj, jsem dnes tak upracovaný.“ Ale bacha! Oni se toulají po prostorech, které jsou tenký led. Pozor na to.

Prosím tě, Ivanko, moje sestřenice má syna, který má ve svých třiceti sedmi letech ALS, (amyotrofická laterální skleróza), to je nemoc, na kterou zemřel pan ministr Gross.

Když mluvíme konkrétně o panu Grossovi...To, co děláte světu, dělají vaše buňky vám. Tady je princip i toho vytunelování. To znamená, brání si něčeho, co mi nepatří. Každá nemoc pak vypadá úplně stejně.

Dejme tomu, narodíte do rodiny a nabrali jste si obrovsky milující rodiče. Pozor, všechno má být ve zlaté střední cestě. Když budete mít obrovsky milující rodiče a vy jako dítě onemocníte, rodiče se o vás budou bát. Dítě také miluje své rodiče a ví, že jim dělá starosti, mrzí ho to. A může proti sobě zaútočit, že on je špatný, že je nemocný. Proto onemocní autoimunitní nemocí, útočí sám na sebe. A pozor, stejný dopad by to dítě mělo, kdyby mělo rodiče laxní nebo strašně extrémní, třeba nepříjemné, a odmítali by své dítě ve smyslu, že jim nevyhovuje. To je ten samý dopad.

Dejte si pozor na veškeré výkyvy. To vlastně vysvětlují (tyto nerovnosti) ve Starých Křečanech. Všechno se musí odehrávat ve středu, (ne ve čtvrtk □), v prostředku. Protože když něco hodně odmítnete, tak se čakra-brána ve vašem těle smrští a vy jako

Bůh nemůžete vlézt do těla. Jste vymístění. A při druhé variantě, kdy se zase obrovsky otevře, tak se zase neudržíte v těle a vypadáváte ven. Zase vás to pouští. To znamená, že dopad je stejný. Nejste přítomní v těle. Vy tam musíte být přesně v tom středu a střed je nastavený. Je to stav bez výkyvů a útoků negativní emoce.

V případě zmiňované nemoci bude přivlastňování si směrem k sobě (člověk si bere, co mu nepatří). Vezměte si, že vy si děláte všechno sami sobě. Budu někoho pomlouvat, budu pomlouvaná. Když budu chtít být milovaná, budu tahat od lidí lásku, tak ji nedostanu. Nedostanu ji. Mám být vděčná, že se ke mně lidi chovají tak, jak se chovají, a budu je mít ráda. Láska není stav, co se dá posílat, jak si myslí bílá magie. To neexistuje. Láska je stav, kdy nepřevzmete od vašeho těla útok pomocí negativních emocí. To je stav Boha. Tehdy jste Bohové a Bůh je láska.

Takže tam bude nějaký takový důvod. Ty už znáš, jak se choval, co dělal, a víš, že to má nastavené.

Takže prakticky člověk nemůže pomoci jinému člověku?

Ne. Vy mu smíte pomoci tím, že zmírníte jeho odpory. Já jsem kdysi byla, jestli jste viděli, v televizním pořadu „Cesty k sobě“ s paní Alžbětou Šorfovou a ona mi tam údivně říkala: „To znamená, když se něco stane tvému dítěti a bude brečet, ty ho nebudeš litovat?“ Já říkám: „K čemu ji budu litovat? Já jí tím nepomůžu.“ Když by se třeba stalo mé dceři, že jí kluk dá kopačky, a ona přijde domů rozložená, litovat jí nebudu. Pomoci můžeš jenom jako moudrá matka. Za prvé ti to nesmí vadit, nesmíš ji litovat. Lítostí se zúží kanál, (v tomto případě v srdci, ve čtvrté čakře), nemůžeš jako Bůh být v těle, proto nevíš, co jí máš říct. Obě budete brečet a jste v prdeli, protože to, co jste nepřijali, se musí opakovat. Takže ty vlastně ohrožuješ své dítě. To je paradox, že jo?

Podíváme se na to i z druhé stránky. Já jsem tenkrát řekla paní Alžbětě: „Moje dítě se narodilo ke mně a bylo jasné, že já znám pravidla. Abych jí pomohla, sednu si s ní a vysvětlím jí, že to nic není. Takový je život, musí si zvyknout, že každý má právo vybrat si partnera. A když ho miluji, já ho nemusím přestat milovat. Můžu ho mít ráda, i když mě nechce. To je právě láska: umožnit mu rozhodnout se, když chce jinou. Stav lásky je stav bez útoků negativních emocí. On není špatný jenom proto, že mě nechce. Pokud to nepřijme, může se stát, že se bude stejný děj opakovat nebo naopak vedle sebe dostane žárlivce, který chce tělo vlastnit. To je k posrání. Já jí pomůžu tím, že ji zklidním. A protože ji nelituji, vím, co jí mám říct, v tu chvíli jsem přítomná v těle. Jí se to příště ještě sice stane, musí prokázat praxi, ale už to dokáže. Děj je ukončen. Rozumíte?

Bacha na to. Dneska jste se dozvěděli hodně věcí a hlavně vy, kteří jste před tím neposlouchali přednášky, neslyšeli nic. Teď vám to je jasné, ale přijdete domů a nebudete vědět nic. Zapomenete. Nevzpomenete si. Nyní vám to připadá strašně jednoduché, ale potřebujete žít praxi a pokračovat ve vývoji. Vždycky si všimnete jenom něčeho.

Já jsem kdysi dávno dělala devítihodinový výklad jedné ženě, která se ten den stala mojí kamarádkou. Každou sobotu po dobu dvanácti let jsem měla jednoho človíčka a

dělala jsem mu celý kompletní výklad. Byla jsem připravovaná na to, až mě vytáhne Otec na veřejnost v roce 2011. A věděla jsem, že se to stane samo. Ta mladá žena ke mně přišla a netušila, že to bude tak dlouho trvat. Nicméně měla navařeno pro manžela, výjimečně byla neděle. A v úterý najednou zvonil telefon: „Ahoj, Ivanko, můžu přijet? Já se tě potřebuji něco zeptat.“ Já říkám: „No jasně, přijď, ale mám strašně práce v laborce, mám na tebe deset minut, čtvrt hodiny.“ - „To vůbec nevadí, protože já něco potřebuji.“ Po výkladu ode mne odešla s obrovskou hrstí papírů. Já jsem vždycky hodně malovala. Přiběhla domů. Manžel vyvalený, kde je. Byla neděle, sice měl navařeno, ale žena od rána do odpoledne nikde. A ona říká: „Já jsem přišla nadšená domů, rozhodla jsem papíry a říkám: „Podívej!“ A nic. Já jsem si vzpomněla na jediné slovo „pokora“, ale co jsi vykládala... ani hovno. Co jsi to se mnou udělala?“ Povídám: „Já jsem ti říkala, aby ses před nikým nevytahovala. Hlavně, že viděl papíry.“ - „No, on by si jinak myslel, že jsem byla za nějakým chlapem, takových hodin.“ Manžel věděl, že u někoho byla a všechno jako by proběhlo dobře.

Když mluvím, svému vlastnímu Vědomí ve vás nechávám nahlédnout do opravdové skutečnosti vašeho Bytí. To oko se vám zase přivře. Nebudete si pamatovat, co jsem říkala. Nebo jen částečně. Ale budete už vědět, že všechno je tak, jak má být. A to stačí. To stačí... Už proběhla infekce.

Já bych se chtěla zeptat, mám čtyři děti a věčně se někdo mezi nimi hádá a zatahují mě do toho. Vždycky rostu a začnu vyvádět. Takže mám raději jít pryč?

Za prvé musíte být klidná, nesmí vám to nikde vadit. Nesmíte si myslet, že jsou špatní na jedničce ani vztahovka na dvojce ani se na ně nezlobit ani nemít lítosti ani zášti ani kritiku. Vysvětlit jim: „Podívejte se, to jsou věci mezi vámi, musíte si to spolu vyřídit, já s vámi nebudu celý život. Až jednou zkrátka odejdu, musíte se ve světě sami o sebe postarat, tak se naučte chovat. Ale uvědomte si, že to, co děláte druhým lidem, se bude dít vám. Útočné chování by se nelíbilo nikomu.“ Občas je to dobré, už jste to někdy zkoušeli? Někdy si i sami o sobě myslíte, jak jste dobří nebo vypadáte dobře, a když vás pak někdo nahraje, valíte oči. Kdybyste viděli chovat se stejně někoho druhého, nelíbilo by se vám to. Zkuste je nahrát.

To už jsem taky říkala, že je nahraju a dám je na YouTube.

Pro druhé je to sranda, ale když to prožíváte, je to pro vás náročnější. Stačí, když jeden vystoupí z té skupiny a je v klidu. Pozor, vy musíte zasáhnout, ale reagovat bez negativních emocí. Jenom musíte jednat mechanicky. Nemůžete je nechat, aby se pomlátili. „Podívejte, všichni jste se toho zúčastnili, všichni jste souhlasili s tím, že jste se poprali nebo cokoliv jste udělali. Všichni si ponese te následky.“

Moje mladší dcera i zeť reagovali dobře, když se můj nejstarší italský vnuk strašně vztekal jako maličký. Ital, že jo, měl to v DNA. Ale on z toho fakt vyrostl velice brzo, snad kolem pěti let už to tam nebylo. Jeho rodiče byli spojení a reagovali jednoznačně. Jak začal rvát, šel na hanbu, dokud se neuklidnil. A fakt ho tam nechali třeba dvě hodiny nebo: „Přijď, až se uklidníš, pak s tebou budeme mluvit dál.“ Přestalo to. Člověk

si musí najít, jak na ně. Vy své děti znáte lépe a víte, na koho co platí a neplatí a k čemu spíš inklinuje. Jste matka. Díváte se na své DNA. Ale hlavně si buďte vědoma toho, že děti se učí. Když nebudete mít negativní emoce, ulehčíte celé skupině, protože se vyvíjí ve skupině.

Já bych měl dvě otázky. Říkáte na vašich přednáškách, že osm procent lidí je připravených k přesunutí se do páté dimenze. Tím máte na mysli v České republice nebo obecně?

Ne ne, obecně. Věřte mi, že mě poslouchají lidi po celém světě. Jsou skutečně už skupiny i v Austrálii, Kanadě, Jižní Americe...Tady je hodně lidí. Většinou je to přes partnery, kteří tam žijí už léta a roznáší se to nenápadně. To, co se odehrává na planetě, je vždycky záležitostí celé planety. Vy totiž máte osud vybraný v těle vašeho jména a v místě, kde jste se narodili. To znamená, že tam jsou všichni lidé, se kterými se máte setkat a se kterými se zároveň nemáte setkat. To je Jednota. Což vy běžně nevnímáte. Myslíte si, že o vás neví nikde jinde na planetě, ale Satan-hmota ví všechno. Jste přesně rozdělení tam, kde si potřebujete prožít svůj osud, který je nastavený. Skutečně hodně lidí už je tímto způsobem infikováno i v cizích jazycích, aby to bylo rovnoměrně vytažené.

Druhá otázka – ta s tím souvisí. Jestli někde jinde na světě je někdo jako váš kolega nebo kolegyně a přináší stejné informace?

Já o nikom nevím. Původně, když jsme začali být jakoby „očistění od závoju“ s mým mužem, byli jsme dva. Ale můj muž nesmí vysvětlovat, dělá mi stabilitu v Americe, abych já mohla mluvit, on naopak nesmí. On udržuje vlastně rovnováhu, abych byla v pohodě a klidu. Měla jsem ho do osudu nastaveného proto, abych si o tom mohla s někým povídat. Protože čtyřicet let jsem musela mlčet. To bylo velice dlouhé období. Čekala jsem, až mě Otec osudem vyzve. A to se samozřejmě stalo.

Takže nevím... Ale věřte mi, ono se to teď ze všech stran dostává do podvědomí. Vezměte si původní vědění, dneska i Bibli umíte přečíst, když posloucháte Ivu, už víte, co to znamená. Dříve jste si o tom mysleli úplně jiné věci. Protože se vám pootevřelo třetí oko. S poznáním souvisí vaše časoprostorová křivka. To znamená, máte nažito už tolik zkušeností ze spousty životů, že tomu rozumíte. A ti, co odmítnou informace od Ivy, to dělají také správně. Ano, ti nejsou připraveni, proto je odmítnou a Iva naprosto šťastná souhlasí. Protože nemůžete nikoho z osmičky dostrkat do devítky. On by v té devítce neobstál.

Vidíte, že je vše správně. Nicméně když si třeba prohlédnete (a toho hrozně moc miluju) věci od Františka Drtikola, dozvíte se od něj všechno, co Iva řekla. Vy se to dokonce dozvíte dnes i z Bible. Dozvíte se to z mnoha různých nápadů, protože Bůh na sebe nikdy nezapomene. Je také spousta lidí, kteří nemuseli nikdy Ivu poslouchat a žijí to. U nich ještě převládají nějaké jemné nuance, třeba v drobných lítostech na srdci. Ti lidé už dostali tak na frak od svých životů, že už ví, že negativní emoce jsou nežádoucí, postupně to doznívá. Ale i to je nastaveno v osudu člověka.

Jak přistupovat k výchově, když vychovává jen jeden rodič?

Já jsem také byla jako jeden rodič. Za prvé potřebujete děti neroztrhnout, to znamená mluvit dobře o tom druhém rodiči (když žije, i když nežije). Vysvětlit jim, že jejich osud je takový, jaký je a že ho mají respektovat. Když jako žena vychováváte sama děti, stejně jako já, musíte zastoupit složku logickou i složku emocionální. Musíte být oběma rodiči. Když se otec k dítěti nehlásí, to je také možné. Vždy ved'te děti k tomu, aby si vážili i druhého rodiče.

Jakmile dítě něco nebo někoho odsoudí, opakuje se mu to v osudu. Co odmítnete, musí vaše tělo dělat, aby došlo ke smíření. Třeba kdybyste měli agresivního tatínka a odsoudili ho, budete jednou ve vlastní rodině také agresivní. Neuděláte s tím nic. Skončí to teprve, když pochopíte vlastního otce, že to dělat musel. Protože i vy zažíváte, že to dělat nechcete a musíte. Vaše tělo to dělá za vás. Přichází pohledy do svého těla: „Jak je možné, že se neovládnu?“ Vy jste všechno. Jste Vědomí i vašeho otce, kterým jste dříve opovrhovali. Vaše hmotná složka útočila druhou hmotu, kterou jste ve skutečnosti nikdy nebyli.

Zkrátka si s výchovou budete muset poradit sama a skutečně zastoupit obě složky. Ve skutečnosti jste bytosti nepohlavní. Pohlavní je pouze vaše hmotná složka, vaše tělo. A také jste si zvolili samozřejmě výkyv, pokud převládá jedna energie.

Vysvětlím. Ve vašem těle je polovina ženy a polovina muže. Vyšli jste z muže a z ženy. Z hmotné složky, která do sebe zapadne a zplodí potomka, aby Duch planety mohl dál pokračovat v další generaci. Víte, jak to chodí, nabrali jste si DNA. Nabrali jste si rodiče. Když začne převládat jedna energie, např. žena může mít víc mužské energie, tak se chová jinak. Tělo si vytváří víc testosteronu než by žena měla mít, protože každá čakra souvisí s jednou žlázou s vnitřní sekrecí. Žena vypadá mužsky a začne se to projevovat i na jejím chování. Nebo naopak muž může mít více estrogenu, bude zženštilý. Zase to je v nerovnováze a souvisí to se vztahem k rodičům. Teprve, když máte obě složky rovnocenné, vyrovnali jste se s mužem i se ženou v principiálním pohledu, kdy opravdu uctíváte obě složky stejně vyrovnaně a vážíte si jich, stáváte se nepohlavní a zvládnete tyto věci snadno, protože víte, jak se máte chovat jako otec i jako matka. A nedělejte si s tím starosti. To už je nastavené.

Já mám někdy takové stavy, že nevím... Prostě jak poslouchám přednášky, tak to neposuzuji, že dělám rozhodnutí... a nevím... nemám odpor k tomu, ale nejsem si jistá, jestli je to Vědomí nebo Nevědomí.

Teď ti moc nerozumím. Dostala jsem nedávno dotaz, (je to pár dnů zpátky), kdy mi psala jedna paní: „Ivanko, zažívám strašně zvláštní stav a nevím, jestli je to Ego nebo Nadjá. Ozývá se to někdy v noci a někdy třeba když přijdu k zrcadlu. Koukám na sebe a vidím jakoby vzkaz: „Kdy už konečně začneš dělat věci jinak?“

Pamatujte si, děj vašeho těla je nastavený. To znamená, jestliže vás něco nutí, abyste už začali dělat věci jinak, je to hmotná složka, která vás chce nalákat. Tak je dobře, že

máš v hlavě vzduchoprázdno. Přikloň se doprava nebo doleva podle toho, jak potřebuješ. Ty už dneska víš, že obojí je jakoby v rovnováze. Je to správně, protože je to nastavené. A neřeš to jako problém. Jako uzel, který nemůžeš rozvázat. Vy máte žít. Váhání a přemýšlení vás má zastavit, myšlenky vás zastavují.

Dřív jste víc vnímali proces takzvaného času. Bylo to tím, že jste měli na jedné straně veliké vzestupy a na druhé straně veliké pády. Děj vašeho osudu byl jako kaskáda. Bum, bum, bum. Nahoru, dolů, nahoru, dolů. Dneska, když už posloucháte, je to jinak. Děje se to i v součinnosti s planetou, která má už jinou vibraci, protože už jsme s hmotou planety v 5D, a dokonce už dost dlouho. Už letíme od března 2013 v oblasti prstence neboli koule 5D. Takže všichni, i ti, co neznají učení, mají v hlavě najednou vzduchoprázdno a jsou zděšení. Vy, co posloucháte, ho tam máte ještě víc. □ A je to dobře. Myšlenky vůbec k ničemu nepotřebujete, což je pro vás asi dneska úděsný poznatek. Vám bude do hlavy jako Bohu padat všechno, co máte udělat. Všechno přijde samo. I všechny důležité věci, které tady kdy byly vymyšleny, byly nastaveny. Ve 3D jste na to potřebovali myšlenky, vedle vývoje vědeckého probíhalo něco, co přinášelo populaci nějaký užitek i pro jednotlivce. Představte si vědce, který něco vymyslel, pak se tím chlubil nebo se tahal o patenty. Existují různé varianty. V osudu to bylo nastaveno a lidé to využili i v procesu vývoje své osobní role, kterou tady prožívají. A samozřejmě ještě bylo využito i poznatku, který přinesl.

Ideálně se chovali ti, kteří pochopili, že jim to do hlavy spadlo samo, jako třeba Einstein. Že to nebyla jejich zásluha. Stejně to má i Iva, neklepe si na rameno, jak je dobrá. Iva jenom přivede tělo na přednášku a přichází Já, naše společné Já, které mluví. To je všechno, co se děje. Ale je to práce všech. Což vy si dnes neuvědomíte. Zvolili jsme si osud, děj je nastavený. Na tom nemá nikdo menší, nikdo větší zásluhu. Vše je celku. A celek znamená buď nikdo, nebo všichni.

Chtěla bych se zeptat na zápisy v těle. Jak z toho vznikají nemoci a jak s nimi nejlépe pracovat?

Podívejte se, je nastavené, že vaše tělo udělá někde v osudu blokaci. Tělo to udělá, ať chcete nebo nechcete, ať se tomu budete bránit nebo ne. Osud je hotový. To znamená, že třeba před dvaceti lety jste se na někoho strašně zlobila. Nastal rok, kdy to mělo proběhnout, odehrávaly se tam dramatické věci, tenkrát se tělo zablokovalo. A je nastaveno, že po dvaceti letech budete mít platbu, protože se to hodí. Samozřejmě v osudu máte všechno. Máte tam, jestli nepochopíte princip a půjdete k léčiteli nebo naopak vám něco dojde a přijde vám do cesty informace od Ivy...to tak je.

Dá se všechno skutečně jenom zaplatit. Jedinou cestou, kterou vyjedete bez nejmenšího odporu, je systém „zasloužím si“. Tehdy může platba proběhnout velice rychle, ale když ji odmítnete a nechcete, to je další odpor, pak uzavřete kanál a platba probíhá velmi dlouho. A navíc ještě bude někde v budoucnosti k tomu bloku vytvořena další platba. Ale vše už je nastaveno. Proto se nemáte bránit svým platbám. Kristus vám říkal, že musíte splatit všechno do posledního haléře. Jinak se nedostanete přes hladinu hmoty k Bohu a Satan si vás bude těmi odpory k platbě držet ve stavu hmoty.

Jediná výjimka, která existuje pouze v této době ve 4D, kdy člověk, který je božským, má zastavené procesy těla, hmotné útoky, proto smí jako učitel přehodnotit. Ale pozor, jestliže mluvím k vám a prosím, já mohu prosit sama sebe. Dívejte se. (Ukazuje na obrázek). Tohle je Iva. To znamená, že tady je Božství, je sem vsunutí. Já jsem i vaše Božství, to jsou spojené nádoby, jestliže hmota těla toho člověka je mrtvá. On se stává Vědomím všech. Podmínkou je, že se zastavily veškeré negativní emoce na jedničce, dvojce, trojce, čtyřce a pětce. Když vám vysvětlím jako učitel princip, jak opravit známku z matematiky, (budeme to takhle nazývat), moje vlastní Vědomí ve vás ví, co jste pochopili, a něco z vaší platby může odpadnout. Třeba na jedničce říkám: „Otče, prosím, odpusť mi odpory těla mého jména, které jsem si přivlastnil v domnění toho, že jsem tělo a jméno. I mé vlastní Vědomí je v druhých lidských tělech, které já jsem si zvolnil se svými i jejich činy, které měly být učiněny, aby mi tato těla při těchto svých činech přinesla další šanci ustát odpory těla svého.“

Druzí lidé vás svými útoky přichází zachraňovat. Vy si myslíte, že útočí, ale vždycky vám přijdou jenom vybit poslední podobnou karmu, kterou jste nezvládli. Proto, abyste našli sami sebe. A dokud vám Satan bude předkládat odpory a vy si je budete přebírat, budete znovu padat do stavu bloků.

Satana nazýváte Ego?

Ano. Satan je Ego a zároveň hmotné Vědomí. To není nic špatného. On vám byl předkládán v minulosti v dobách 3D jako něco hodně nebezpečného. Není to tak. Je to učitel a je potřebné mít a prožít každou sílu egoismu ve vašem vývoji. Dříve jste dokonce byli nehybní jako kameny. Pak jako organismy, které se vyvíjely, a pak jste dostali mozek, což je úžasně osvobozující krok. Část lidství je vlastně nejkratší z celého vývoje. Vždycky se to opravdu zkracuje, každá etapa vývoje. Ale dokud se neotevře třetí oko, jste podle Božství útočící složkou hmoty, kterou ve skutečnosti nejste, a nevěděli jste to. To znamená, že jste opravdu ještě zvířata, když máte odpory. Nebojte se, to není nic špatného.

Mně v hlavě naskakuje rezignace rovná se odevzdání. A mně tam dost často naskakuje: „A nejsem teda líná?“

Pozor, to nezaměňujte, vy máte být pracovití. Iva je obrovsky pracovitý člověk. Já nesedím jenom na zadku, jsem fakt obyčejný člověk. Zeptejte se lidí ze statku, jak se vrtám v hlíně, nosím kameny, dělám skalky, povlíkám postele a luxuji, vytírám a chodím nakupovat. Já bych se i ráda upracovala, protože Zdeňka dělá tak strašně věci, které já vůbec neumím. Ona chudák fakt nemá žádný čas, žádné volno, protože neustále sedí a píše si s vámi kvůli pobytům a přednáškám. Já bych jí chtěla ulevit a nejde to. Už bych jí nosila na rukou, to je jediné, čím bych jí mohla prospět.

Ano, Iva je velmi pracovitá. A pozor, při práci do mě přichází nejvíce odpovědí. Já si to užívám. Ano, práce vás osvobozuje. Kdyby vám Satánek začal nalhávat: „Aha, tak teď se tady povezeš na obláčku. Nemusíš hnout prdelí.“ Ne ne, to není ono. Naopak. Když jste vším, tak všechno, co tady je, děláte rádi, i kdybyste myli nádoby, vytírali. I úsměv na druhého člověka, úplně na cizího na ulici, je pro vás příjemnou povinností. Nenechte

si to zaměnit za lenost: „Já už nemusím.“ Musíte! Všechno totiž děláte sami sobě. Znáte pořekadlo: „Nejbližší Boží pomoc je na konci vašeho ramene.“ Tak to je.

Co děláte světu, svět dělá vám. Když bude člověk líný, nikdo mu nepomůže. Já jsem zažívala stavy už v dětství, kdy jsem třeba s obrovskou radostí šla na zahradu a fakt jsem dělala něco strašně těžkého. A najednou kolem mě bylo spousta lidí, kteří mi přišli pomoci, protože viděli, jak jsem šťastná. Všichni pomohli. Tak pracuje Jednota. A to se mi děje celý život. To k sobě táhnete, jste všechno. Tj. všechno, co světu dáváte, dostáváte. Ale už to je bez vypočítavosti. Kdyby to bylo s vypočítavým úmyslem, ničeho se nedočkáte. Sjednocený člověk je vlastně celek a sám sobě dá úplně všechno.

Chci se ještě zeptat. Stále slyším slovo „pomoc“... A když jsi říkala, že v podstatě jeden člověk nemůže druhému pomoci...?

Ty ještě nevidíš naše společné Vědomí. I ty jsi součástí. Už jsem o tom dneska mluvila. Ty jsi moje Vědomí a vybral sis v osudu post hmoty jménem Tomáš, který se zapasuje, dejme tomu, teď to této tělocvičny. Ale máš to v osudu, rozumíš? Takže i tvou vůlí Boha je, že pochopíš Ivu. Je to spolupráce. Kdyby tady Iva neměla komu povídat, tak se zkrátka tato složka nenarodí, děj nebude probíhat. Děj je stanovený a de facto se osvobozuje osm procent planetárního Vědomí. A to Vědomí si pomáhá. Vy už potom vnímáte, že nemusíte nikde nic povídat, ale najednou přijde člověk na ulici a zeptá se vás na něco. Jeho Vědomí ví, že si k tobě jde pro tu odpověď na svou otázku. Skutečně pomáháte sami sobě, protože vy jste Vědomí, nejste oddělená těla a jména. Rozumíš tomu?

Rozumím, já jsem chtěl vědět... (zbytek otázky nebyl slyšet)

Nebuď v křeči. Každý to pochopí přesně tak, jak má. Jsou lidé, kteří třeba poslouchali léta, než pochopili. Nedávno jsem měla na statku holčinu, která řekla, že až po třech letech pochopila, co jsem řekla. Ulevilo se jí, myslela si, že udělala pokrok, a najednou se jí po jedné přednášce otevřel úplně jiný proces. Každý si myslí: „Teď vím nejvíce.“ Za dva dny může být vše jinak.

Nedávno jsem se v Českých Budějovicích setkala s pánem, který mi psal předtím pár dopisů, asi čtyři roky mě poslouchal a všechno klapalo. A najednou přišly obrovské deprese. Satánek mu podvrhoval, že se bojí další inkarnace, nedovedl si představit a měl hrůzu z toho, že bude uvězněný v ženině lůně. Satan je dokonalý, co všechno si nevymyslí. Pán za mnou přišel v Českých Budějovicích na pódium a mluvili jsme spolu. Já jsem ho zklidňovala a najednou mi to skočilo do hlavy a říkám: „Poslyš, zkus si vzpomenout, nebyl jsi pyšný, že ti to jde a druhým ne, když si stěžovali, že nechápou?“ Vytřeštil oči a říká: „Jo.“- „Ty jsi jejich vlastní Vědomí.“ On říká: „A jak se toho zbavím?“- „Ne, ty se toho nesmíš chtít zbavit. Musíš poděkovat za stresy a deprese, protože bez toho by tě to nespojilo s lidmi, nad kterými ses vyvyšoval.“

Já mám dotaz. Před chvílí jste mluvila o případu vaší dcery, jak zvládla určitou situaci. Ale řekla jste, že si ten obdobný stav musí projít ještě

jednou. Jak je možné, když tu situaci zvládla dobře, tak si to má prožít znova ještě jednou?

Protože praxe je důležitá. Pro vás je zásadní přehodnocení situace, a samozřejmě přijde nějaký děj na prozkoušení vaší reakce, který bude jenom krátce považovaný za stejný děj, a vy musíte být v klidu. To je vaše praxe. Pak přijde ještě platba. A opravdu se dějí neskutečné věci.

Mám kamarádku, která prodělala docela závažnou nemoc. Zvládla ji, ale nedávno, když jsme byli na statku, (soukromě, když tady byly moje děti), mi říká: „Představ si, neslyším na ucho a strašně mě bolí.“ Říkám: „Víš co, tak si odpoledne sedneme a pokecáme si.“ No, pokecaly jsme a z ucha vypadla taková darda. Říkám: „Zbytek si doplatíš. To, co jsi ještě nepochopila, si musíš doplatit.“ Já jsem ji viděla potom až za měsíc. Když odjížděli, zapomněla polštář a nabíječku. To se vždycky stává po nějakých návštěvách, tak si pro ně přijela a vyprávěla mi příběh: „Představ si, co se stalo. Za čtyři dny přestalo ucho bolet. Začala jsem slyšet. Tak jsem si to za ty čtyři dny doplatila. To bylo super. Ale nedávno se něco stalo, už mě zase bolí ucho.“ Já říkám: „Fakt? Copak bylo?“ Říká: „Hele, to nevymyslíš.“ Mají dvě děti. Jedno dítě je asi v páté, šesté třídě a má jméno Radim, takové nezvyklé, těch není moc. A říkala: „Odpoledne jsem přišla domů a říkám tomu staršímu: „Radime, pojeděš s námi na nákup? Já jedu s tím malinkým na nákup.“ On: „Ne, mami, já nechci. Já si napíšu úkoly.“ Mají krásný domeček, patrový. Vyšel nahoru do patra a ona mu položila jeho telefon dole v obýváku. Takže kluk neměl telefon u sebe.

A mezitím se odehrál děj, kdy nějaká paní učitelka ve škole našla strčený lísteček v lavici nějakého Radima – anonymního Radima – který tam psal, že spáchá sebevraždu. Paní učitelka zavolala policii a policie objížděla adresy všech Radimů ze školy. Načež se dovolali manželovi její kamarádky a manžel (víte co, to vás nenapadne, ale tak dochází k prozkoušení) volal své ženě a ona zvedla telefon. Manžel volá: „Prosím tě, jeď okamžitě domů, jsou tam policajti, protože Radim asi spáchal sebevraždu.“ Říkala: „Já jsem přijela domů. Kluk v pořádku, mezitím jsme mu samozřejmě manžel i já volali, jenže telefon měl dole, tak ho nezvedal. Ale když zazvonili policajti, sešel dolů a vše bylo v pořádku.“

Ale prozkoušení proběhlo. A zase bylo zablokované ucho. Ano, vy musíte být prozkoušeni. Vy se musíte vzdát všeho. Ve složce Boha se musíte vzdát veškeré hmotné složky. Vám nepatří ani vaše vlastní tělo, natož tělo vašich dětí, partnerů, kohokoliv. To musíte zvládnout, jsou to ty nejtěžší zkoušky, které přicházejí. Dokud na nich lpíte, a ještě si je vyzdvihujete, jste přes tyto lidi zkoušeni, takže je ohrožujete. Už mi rozumíte? Dobře.

Chci se zeptat, je to asi taková podivná otázka, ale proč tohle všechno je?

Zkuste si představit, kdybyste neprošli hmotnou hladinou a nepřestali být ovládaní, stále byste si ubližovali. A když by nepřišla hmotná složka, na které pak plavete, byli byste jenom Vědomí. Nic by se nedělo eony věků, jenom byste byli NIC. Pozor, není jenom naše planeta, existuje strašně moc planet. Všechny planety, i když jsou

neobsazené, si prožívají svůj zrod v určité fázi časoprostorové křivky a začíná tím vlastně běh vývoje. A ve všech složkách se odvíjí různá DNA, protože DNA má každá planeta jiné.

Až když máte všechny zkušenosti nabrané na té jediné planetě, planeta vás propustí a už nejste vězni „pod“, ale už plavete. V páté dimenzi se už můžete inkarnovat, v co si přejete. Skáčete na různé DNA z planety na planetu. Např. některá planeta komunikuje matematikou. Příště zase budete chtít komunikovat hudbou. Jsou různé varianty, spousty tvarů a živočišných forem. To je možné až v páté dimenzi. A pátá dimenze je zase velmi dlouhá a následuje krátký čas šesté dimenze. To je zase meziprostor. V každé liché dimenzi se vám změní Vědomí, kdy vám hmota, na které plavete, povolí po všech nabytých zkušenostech zase jiné tvary. Ale vždycky obsahujete všechno, co se týká středu.

Já jsem kdysi dávno už přešla do páté dimenze a vrátila jsem se k vám. Aby to bylo možné, abych se mohla vrátit a narodit se v roce 1959, musela jsem přijmout ještě nějaké odpory těla Iva, které tam měla. A mé tělo bylo uspané, uzamknuté na páté a třetí čakře, aby se nehýbalo. Věděla jsem o těchto věcech. Mlčela jsem. Nesměla jsem mluvit ani před rodiči, partnery, před dětmi, do určité doby, než mi to bylo povoleno. Pak bylo pomáháno z vyšší složky, kdy kanálem (vypadáte všichni jako kanál, zní to blbě) přicházel vyšší stav Božství, který otevíral cestu k informacím, protože čas byl připravený.

Kdybych fňukala a plakala, stýskalo by se mi po rodině, kterou máme všichni nahoře... Tam poznáte, že z páté dimenze každá planeta očekává každou další, která přichází z trojky, protože Vědomí už je scelené. Sjednocené. Těšíte se. Tak jako Kristus přišel do konce 2000 let před překročením do tohoto času (do páté dimenze), směrem do trojky, i on si musel něco odříct a souhlasil samozřejmě s osudem, i s tím ukřížováním, aby vám ukázal princip. To bylo smluvené a on souhlasil. Každé Vědomí souhlasí.

Tak máme padla. Bylo mi s vámi dobře. Mějte se hezky.